

[Camre]

gørelse til værnepligtige og 12 mill. kr. til hjemmeværnet, som har en betydelig tilgang af frivilligt personel.

Den stigning, der herefter fremkommer på forsvarsministeriet, skyldes alene pris- og lønudviklingen samt ekstraordinære investeringer til fiskeriinspektionen på 13 mill. kr.

Der forhandles som bekendt fortsat om et nyt forsvarsforlig for perioden efter det nuværende forsvarsforligs udløb den 31. marts 1981, og det er socialdemokratiets mål at opnå en aftale om et uændret forsvarsbudget for de kommende år og med den strukturrationalisering af forsvaret, som forsvarsministeren tidligere har redegjort for.

Finanslovsforslaget for 1981 er altså et udtryk for, at vi trods de økonomiske problemer formår at opretholde velfærdsstaten. Når vi har en vækst i udgifterne i forhold til 1980, som i faste priser bliver på 5,2 pct., skyldes som nævnt en væsentlig del deraf stigningen i ledigheden. Trækker vi disse udgifter ud, er realvæksten 3,3 pct.

Den generelle stigning i de offentlige udgifter er altså søgt dæmpet, men beskæftigelsespolitikken har nødvendiggjort nogle afvigelser herfra. Vi vil formentlig også i dag høre mange hårde ord fra de partier, der påstår, at de står til venstre for socialdemokratiet, om den nedskæringspolitik, regeringen fører. Propagandaen herom føres jo enormt dygtigt og demagogisk mange steder, og der går ikke mange dage mellem, at vi nede på Slotspladsen ser denne eller hin gruppe demonstrere imod nedskæringer. Sandheden er imidlertid, at vi i 1980 gør, hvad der er muligt, for at modvirke den økonomiske krisens virkninger på det danske samfund.

At de totale udgifter stiger, betyder som sagt ikke, at der er tale om generelle stigninger. De ændringsforslag, som vi i dag forventer vedtaget, indebærer en lang række omprioriteringer, som er bestemt af den bagvedliggende samfundsudvikling. Når eksempelvis børnetallet i de kommende årtier er faldende, vil det være i højeste grad uforsvarligt, om undervisningsministeren ikke tog hensyn dertil ved planlægningen af læreruddannelsens omfang.

Der er naturligvis grupper, som håber på voldsomme standardforbedringer ved at prøve at opnå samme eller en større del af ressourcerne til opgaver, hvis omfang mindskes, men det er helt uantageligt, fordi en sådan

politik netop vil gå ud over de nye områder, som har behov for en opprioritering.

Jeg skal ikke under denne del af finanslovsdebatten gå ind på finanslovsforslagets sammenhæng med den samlede økonomiske politik – det hører hjemme under hoveddebatten i morgen – men jeg vil gerne fremhæve, at de ændringer i finanslovsforslaget, som vi fra socialdemokratiets side støtter, dels er led i den omprioritering og strukturomlægning, vi ønsker at gennemføre i den statslige aktivitet, dels er følgevirkninger af den økonomiske politik, som har bevirket en markant bedring af betalingsbalanceudviklingen og en stærk dæmpning af inflationen. Faldet i indtægterne for især registreringsafgiften af motorkøretøjer og for moms er en følge af en bevidst politik og har klart positive virkninger på betalingsbalanceudviklingen, som er et vigtigere mål end statens skatteprovenu.

Det er imidlertid ikke muligt selv med en meget stor og voksende offentlig sektor at afbøde den internationale økonomiske udviklings virkninger på beskæftigelsen. Vi har behov for en videregående indsats for at øge Danmarks konkurrenceevne, og dette forhold skal jeg vende tilbage til i debatten i morgen.

Sammenfattende vil jeg sige, at vi med tilfredshed kan notere, at Danmark i modsætning til en række andre europæiske lande ikke har ladet kriseproblemerne give anledning til voldsomme beskæringer af velfærdsstaten. Det har ikke manglet på angreb, og det gør det næppe heller i dag, hvad jeg skal påvise ved en gennemgang af nogle af oppositionens ændringsforslag. Det er vores grundopfattelse, at krisen må imødegås i solidaritet. Det er alene en fælles og socialt retfærdig indsats, der kan rette op på vort samfunds problemer og lægge grunden til nye fremskridt, når krisen er overvundet.

Jeg skal herefter knytte nogle bemærkninger til de af oppositionen stillede ændringsforslag. Venstre stiller 95 ændringsforslag, som netto indebærer en samlet besparelse på 8,2 mia kr. Hovedposterne vedrører arbejdsministeriets område, som tegner sig for over halvdelen af nedskæringerne. Jeg har noteret mig, at de stillede forslag er sammenfaldende med venstres såkaldte forslag om fremme af arbejdslyst og initiativ. Desværre er det meget usandsynligt, at forslagene vil virke efter hensigten. Der skal langt mere komplicerede ændringer til både i den internationale kon-